

Budapest, 2022. február 24.

Csütörtök 18 óra

Somogyi Péter lp.

HAJÓRA TÉVE, DIADALMAS HAJÓTÖRÉSBEN

Lekció: ApCsel 27,37-44

Alapige: ApCsel 27,42-44

„A katonáknak az volt a szándékuk, hogy megölik a foglyokat, nehogy valaki kiúszva elmeneküljön. De a százados meg akarta menteni Pált, ezért visszatartotta őket elhatározásuktól, és megparancsolta, hogy akik úszni tudnak, azok ugorjanak először a tengerbe, és meneküljenek a szárazföldre, azután pedig a többiek, ki deszkákon, ki a hajó egyéb darabjain. Így történt, hogy mindnyájan kimenekültek a szárazföldre.”

Amikor elindultak erre a hajóútra 276-an Cézareából, nem gondolták, hogy ilyen életveszélyes útra vállalkoznak. Különböző emberek sorsközössége volt ez az út, váltani kellett hajót, változtatni kellett hozzáállást időközben. Milyen különös képe ez az emberi életnek. Kitűzünk magunk elé egy célt és nem is gondoljuk át, hogy mennyiféle dolog befolyásolja ezt, mi minden másként alakul, mint azt tervezetük vagy szeretnénk. Hogy végül célba érünk-e, ez nem is a mi kezünkben van. Az emberek nagy többsége nem

gondolja így, nem is gondolja át. Van, aki egy életen át illúziókat kerget. Van, aki egy életen át csak sodródik ide-oda. Van, aki egy életen át próbálkozik, és szüntelen csalódik. Ez a történet is nyilvánvalóvá teszi azt, hogy igazán csak a Jézus Krisztushoz tartozó hívő ember nem sodródik céltalanul. Életük, sorsuk, körülményeik Isten kezében vannak. Nem a saját céljuk teljesül, hanem, amit Isten rendelt el számukra. Mert amit itt három hívő ember életében látunk az nagyszerű bemutatása annak, hogy lehet célra tartva élni akkor is, amikor mások, a körülmények sodrásába kerül a keresztyén ember. A kiszolgáltatottságban sem kiszolgáltatott, a sodrásban sem sodródik ki, az életveszélyben is biztonságban van, a halálfélelem helyén is lehet békessége, amikor emberileg minden remény elveszett is van reménysége. Ennek felülről való titka van. Itt a hajósok négy horgonyt is kivetettek, levetettek a tengerbe, majd azt is elengedték: „... *a hajó farából négy horgonyt vetettek ki... A horgonyokat eloldották, és a tengerben hagyták*” (29;40.v.) Ott voltak mélyen ezek a horgonyok, a hívő ember azonban a mennybe vetette horgonyát és azt sohasem kell elereszteni. „*Így ez a két változhatatlan tény, amelyekben lehetetlen, hogy Isten hazudjon, erősen bátorít minket, akik odamenekültünk, hogy megragadjuk az előttünk levő reménységet. Ez a reménység lelkünknek biztos és erős horgonya, amely behatol a kárpit mögé, ahova elsőként bement értünk Jézus, aki Melkisédek rendje szerint főpap lett örökké.*” (Zsid 6,18-20) Ez abban a bibliai könyvben olvasható, amelyikben arról olvastunk, hogy mit kell tennünk azért, hogy el ne sodródjunk: „*Ezért tehát még jobban kell figyelniünk a hallottakra, hogy valamiképpen el ne sodródjunk.*” (Zsid 2,1) A hajózás lelki képe jelenik meg itt egyértelműen. Ezen az úton reménységünknek biztos és erős horgonya van a mennyben. Biztos, tehát igazságra támaszkodik és erős, vagyis képes megtartani. Hitünk

reményteli, biztos és erős, ott áll mögötte Isten igazsága és mérhetetlen ereje, amit Jézus Krisztusban mutatott meg és Lelke által érvényesít az életünkben. Abban a világban, ahol annyi minden változik - még mi is -, van változhatatlan. „*Adjatok egy fix pontot, és én kifordítom sarkaiból a világot.*” Arkhimédész, az ókori szicíliai tudós is egy biztos pontot keresett, mert a csigasor felfedezésével többek között azt érzékelte, hogy hatalmas erőt lehet kifejteni. Nekünk keresztyének van ilyen biztos és erős pontunk és valóban kimozdul a világ, a világunk általa. Mert a változatlanban mégis van változó és ez éppen az, hogy mi változunk egyre jobban és egyre teljesebben Jézus Krisztus képére és hasonlatosságára. Ahogyan Pál is ezt tükrözte életével. Ahogyan haladtak előre az úton egyre tisztábban ragyogott fel az életében Jézus Krisztus maga. A helyzet egyre rémisztőbb volt, de Ő Isten kijelentése által egyre biztosabb módon állt helyt. Micsoda hatalmas és beszédes kontraszt ez! Minden inog alatta, a hajó recseg, ropog, az emberek holtra válnak és ő egyre biztosabb és egyre inkább tükrözi azt a másságot, ami nem önmagában különbözteti meg őt, hanem éppen a Jézus Krisztusba vetett hitében, ennek kézzelfogható erejében, valóságában. Mert igazán a határhelyzetekben tükröződik a mi másságunk, hogy mi valóban Jézus Krisztuséi vagyunk, hogy bennünk az Ő hatalma jelenik meg. Ez az igazi bizonyágtétel.

Ennek a hétnek az a jó kimenetele, ha mi is változunk a változatlanban. Abban, ami ma is érvényes, Isten kijelentett igazságában, a Belé vetett bizalomban. Ebben változunk egyre inkább növekedve. Nem az változtat, ami sodorna minket kívülről vagy akár belülről is, nem. Mert Isten azért adott pásztorokat és tanítókat hogy „*felkészítse a szenteket a szolgálat végzésére, Krisztus testének építésére, míg eljutunk mindnyájan a hitnek és Isten Fia megismerésének egységére, a felnőttkorra, a Krisztus teljességét elérő nagykorúságra, hogy*

többé ne legyünk kiskorúak, akik mindenféle tanítás szelében ide-oda hányódnak és sodródnak az emberek csalásától, tévútra csábító ravaszságától; hanem az igazsághoz ragaszkodva növekedjünk fel szeretetben mindenestől őhozzá, aki a fej, a Krisztus.” (Ef 4,12-15) Ha megerősödünk a kijelentett igazságban, akkor nem fogunk ide-oda hányódni, sodródni. De ehhez komolyan kell vennünk azt, amit hallottunk, és magunkat is ehhez kell tartanunk, még jobban és még inkább. Jó látni, hogy Pál élete ezt tükrözi ezen a hajóúton, ő nem ragaszkodik máshoz, nem kapaszkodik másba, mint Isten kijelentett akaratába. Ez határozza meg őt, gondolkodását, szavait, cselekedeteit. Ez készletti szólásra, igehirdetésre, ez indítja hálaadó imádságra hallhatóan egy olyan közegben is, ahol csak ketten vannak vele. 273 ember előtt vállalja és vallja hitét, abszolút kissebségben, ahogyan felismertük már. alig egy százalékban. Neked és nekem is ez a küldetésem. Egyértelműen ebben megújulni, ebben változni, az elkötelezettségben, az eltökéltségben, nem abban, ami el akar sodorni minket.

Isten hatalmas arra, hogy jóra használja fel a legnehezebb körülményeket is. Fogolyként hajóra téve, életveszélyes helyzetbe sodródva mások miatt, hajótörést szenvedve is diadalmasan élni. Ennek a felülről való biztonságnak a csodáját tükrözve, felmutatva. Hatalmas és megragadó példája ennek ez a történet. Az utolsó pillanatig izgalmas és életveszélyes ez a szakasza a hajóútnak. A hajósok a part közelébe érve próbálkoznak, de a hajótest menthetetlenül összeroppan, eltörik, darabokra hullik. Az orra homokra fut, de a hajó hátsórészét a hullámok szétszakítják. A hajó már nem bírja tovább. De mi van az emberekkel? A katonák megdöbbsentő dolgot akarnak, kivégezni a foglyokat. De miért? Megőrültek az utolsó pillanatban? Nemcsak a hajósok ők is süketek végképp? Nem értik, hogy mit mondott Pál? De

hát értették, hiszen nemrég a mentőcsónak köteleit elvágták. Mi történik itt? Ugyanaz, mint amit a hajósoknál láttunk. Most a katonák akarják menteni a maguk életét. Hiszen az akkori törvények értelmében, ha elszökne egy fogoly is, az őt őrző katonának kell elszenvednie a rá váró büntetést. A katonák magukat akarják menteni. Eddig túléltek ezt az egész vihart, most kell meghalnia Pálnak is, egynek a foglyok közül? Rendkívül drámai ez az egész jelenet. Mi lesz most? Hiábavaló Pál hite? Nem! Mert amit Isten kijelentett az úgy lesz. Isten beavatkozik? Igen, a századoson keresztül, mert Istennek van hatalma kéz érintése nélkül is, de emberi eszközökkel is végrehajtani akarátát. A százados közbelép és megmenti a foglyokat. Ő tudja, hogy nem fognak elszökni? Isten irányítja a cselekedeteit. Fontos ezt is felismernünk! Isten a terve érdekében, a mi érdekünkben is használ embereket. Küldött angyalt, most küldött egy katonát. Ez így van ma is. Isten mindent felhasznál és célhoz ér akarata. Erősödjön meg ebben a hitünk. Pál itt emberileg tehetetlen, de Isten nem hagyja magára, veled is így tesz, ha kell, bízz Benne! *„Így történt, hogy mindnyájan kimenekültek a szárazföldre.”* Ez az összefoglaló mondat egy diadalmas hajótörés leírása. Mert mindenki megmenekült Isten akaratóból, hívők és hitetlenek, úszni tudók és csak fadarabokon kievickélők. Mindez Isten diadala az emberi természet és a természet felett. Ennyi ember még a part közelében is belefulladás volt volna a vízbe, de Istennek gondja volt arra, hogy amit eltervezett, kijelentett az véghez is vigye. Minden úgy történt, ahogyan azt Pálnak kijelentette. Minden úgy történik és úgy fog történni, ahogyan Ő kijelentette, ez a mi bizonyosságunk, minden viharban. Ez az engedelmes, kösziklára épített, viharokat kiálló és abban másokat is megmentő élet útja. Erre hívott mindnyájunkat ezen a héten. Gyere hajózz így és nem kell elsodródnod, partot érsz!